

had te kunnen leenen. Of het zeer juist gezien was, daarbij in dezen tijd voor een belangrijk bedrag ook Aruba het loodje te laten leggen, mag betwijfeld worden. Echter staat eenigzins daartegenover, dat, zooals ook vroeger meermalen gedaan is, de afstemmingen niet als definitieve bedoeld zijn.

Om uit leeningen te betalen zijn overgebleven de volgende posten:

- f* 380.000.— voor straten- en wegenverbetering,
- f* 650.000.— voor havenverbetering,
- f* 125.000.— voor aanleg van straten en wegen op Aruba,
- f* 250.000.— voor aanleg van een pier in de Paardenbaai van Aruba.

Men zal moeten toegeven, dat er voor het zustereiland nog een groot gedeelte van de kluif, zij het dan een geleende kluif, overgebleven is.

De heeren Menkman en Prakken — moeilijk zal men bevoegder beoordeelaars vinden — hebben ieder op zijn wijs in hun voordrachten voor het Indisch genootschap betoogd, dat voor deze uitgaven volgens een behoorlijke staathuishoudkunde niet mocht worden geleend. En de heer Joekes wees in de Tweede kamer op een ander bezwaar, op de bepaling van art. 172 van het regeeringsreglement, dat tot een leening alleen bij een wet mag worden besloten. Het verweer van den minister, dat, wat er van die uit leening te verkrijgen gelden zijn moge, in ieder geval een bijdrage uit 's rijks schatkist niet gevorderd werd, zoodat vaststelling van de begrooting bij de wet niet verlangd mocht worden, terwijl er ook van een eigenlijke leening in den zin van art. 172 Rr. geen sprake was, zal wel niemand overtuigd hebben van de juistheid van het standpunt der regeering bij de beoordeeling der uit Curaçao opgezonden stukken. Het is mij ook niet mogen gelukken, te vatten wat die anderhalf millioen in des ministers oog dan wel zijn. De heer Fock had begrepen, dat de minister voor later naar een andere terminologie zou omzien, en merkte op: Het is een slechte zaak, die men dooreen andere terminologie niet beter kan maken. Wel weten wij